

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1158 17 tháng 9 năm 2017

Thơ ngỏ

Hòa Thanh

*Hòa thanh chung hành mình chơn pháp
Khai triển chính mình tự giác trình
Trí tuệ phân minh hành chuyển tiến
Thành tâm xây dựng chuyển thân hiền*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Nếu làm người không biết chuyện mình nhưng chỉ biết chuyện người thì sao?
- 2) Ngày mai Bé phải đi làm thủ tục cư trú phải không?
- 3) Bé định đi bao nhiêu ngày?
- 4) Nơi đó Bé có tiếp bạn đạo hay không?
- 5) Bé có chuẩn bị trước không?
- 6) Mọi người đang nhộn nhịp sắp đặt cho cuộc lễ Giáng Sinh sắp tới có ý nghĩa gì?
- 7) Bé đã bình an đến nơi có mệt không?

<p>1) Hỏi: Nếu làm người không biết chuyện mình nhưng chỉ biết chuyện người thì sao?</p> <p>Đáp: Thưa làm người mà không biết chuyện mình mà chuyên biết chuyện người là tự bỏ vị trí của chính mình, thì không có cơ hội đứng vào hàng tiến hoá được.</p> <p>Kệ: Hành trình rõ rệt phân minh tiến Cảm thức ngoại lai tạo nổi phiền Trông cây đủ điều trong nội thức Khó tiêu tạo động thể nào yên</p>	<p>2) 12-11-91 Hỏi: Ngày mai Bé phải đi làm thủ tục cư trú phải không?</p> <p>Đáp: Thưa phải được dịp làm thủ tục này giúp cho sự qua lại của Bé được dễ dãi hơn.</p>
<p>3) Hỏi: Bé định đi bao nhiêu ngày?</p> <p>Đáp: Tùy duyên trong tuần mà thôi.</p>	<p>4) Hỏi: Nơi đó Bé có tiếp bạn đạo hay không?</p> <p>Đáp: Thưa lúc nào Bé cũng sẵn sàng tiếp đón mọi người, muốn bàn bạc với Bé về tâm đạo.</p>
<p>5) Hỏi: Bé có chuẩn bị trước không?</p> <p>Đáp: Thưa Bé tình thương không cần chuẩn bị, ngược lại tâm trạng ác độc và mưu mô lúc nào cũng phải chuẩn bị cho sự tham gian, gọi là sự khéo léo của trường đời, tự hại tâm thân mất sự tự nhiên hoà ái tương thân với mọi người, khô khan thiếu tình thương, nghiệp lực bao phủ tâm thân, có gặp cũng chẳng giúp ích được ai! Sự tự nhiên và hồn nhiên sẽ giúp mở tâm thức bằng an của mọi người trong khi tương ngộ. Cho nên Bé đi đến đâu cũng có sự thương yêu trìu mến của mọi người.</p> <p>Kệ: <i>Cơ duyên sắp đặt do Trời chuyển Ý thức từ bi khắp các miền Sống động hành trình trong giải mở Thương yêu xây dựng hợp thành duyên</i></p>	<p>6) 13-11-91 Hỏi: Mọi người đang nhận nhíp sắp đặt cho cuộc lễ Giáng Sinh sắp tới có ý nghĩa gì?</p> <p>Đáp: Thưa vì sự mưu sinh mà nhận nhíp trong lãnh vực buôn bán về mỹ thuật, tạo cuộc chung vui, sau những chuỗi ngày vật lộn với sự cạnh tranh của trường đời, chứ kỳ thật ý nghĩa của lễ Giáng Sinh, tức là giây phút cứu sinh, mọi người đồng tưởng niệm sự yêu thương vô cùng của Chúa, tức là hướng về phần Hồn, hồi sinh về cõi thanh nhẹ, thiên đàng có thật, cũng là cơ hội cứu sinh phần hồn, chứ không phải sát sanh hại vật, tâm lành xây dựng niềm tin yêu của Chúa, càng ngày càng trọn lành hơn, tâm hồn được cứu rỗi trong giây phút thật sự tưởng niệm, bằng mọi cách tham thiền ổn định tâm thân, hướng thượng, nuôi dưỡng một tâm hồn thanh cao và cõi mở, thì mặt đất mới có cơ hội thái bình, nhưng không bao giờ thái bình, chỉ nuôi dưỡng sự cầu xin và ý lại mà thôi. Sau cuộc lễ rồi cũng phải tiếp tục trong khổ và không sống đúng trong ý nghĩa giải thoát hướng về vô sanh mà tái hồi ánh sáng từ bi sẵn có trong tâm. Người tu thiền tự động bớt sự giao động của ngoại cảnh, hướng về nội tâm giải thoát nhiều hơn thì mới có cơ hội hiểu rõ cuộc lễ Giáng sinh, tức là độ sinh giúp cho phần hồn tiến hoá vậy.</p> <p>Kệ: <i>Giáng Sinh cuộc lễ giúp hồn tiến Nhắc nhở niềm tin giải nổi phiền Giải nghiệp mê lầm trong nội thức Tiến thẳng thanh nhẹ hợp Trời duyên</i></p>

7) 14-11-91

Hỏi: Bé đã bình an đến nơi có mệt không?

Đáp: Thừa vẫn như thường, thay đổi không khí rất vui, tương ngộ những tâm hồn thương yêu và cõi mở. Bé cảm thấy tâm người đời luôn luôn muốn được cả hai, đời cũng muốn được mà đạo cũng muốn thành công, bắt cả hai tay khi được khi mất. Nhưng lỡ rồi thì đời cũng phải nhịn nhục và chú ý từ việc nhỏ cho đến việc lớn trong vòng trật tự mưu sinh. Còn đạo cũng vậy hành từ điểm một và giải tiến từ điểm một trong đạo đức và thương yêu, thì nó mới cân xứng trong chu trình tiến hóa được, cộng lại là đời đạo song tu, thích hợp nhất trong thời đại hiện tại, nên nhịn nhục, phát hiện từ bi, tràn đầy hạnh phúc.

Kệ:

*Thương yêu cõi mở đường tâm thức
Tiến hóa không ngừng cảm cảm thông
Ai ghét ai thương tùy duyên phước
Thực hành chơn pháp giải lòng vòng*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Thất Tình Lận Đận

*Tình đâu mà mắt bạn ơi!
Đem lòng thương nhớ đứng ngồi không yên
Yêu nhau cảm thấy rất phiền
Chung lo không xuể không yên cõi lòng
Thất tình lận đận long đong
Tâm ta tự quyết nổi vòng cảm giao
Bên ngoài ánh sáng trăng sao
Bên trong có sẵn từ cao thấp từng
Có đau có khổ có ung
Chung vui tan tỵu tiến từng phút giây
Chẳng còn lý luận mưa mây
Trong tan có tỵu có ngày đạt thông
Sống nhờ định luật hóa công
Sanh sanh hóa hóa giải vòng ước mơ
Người già cho đến trẻ thơ
Thơ ngây chưa hiểu được giờ ra đi.*

Lương Sĩ Hằng

TÌNH YÊU SIÊU THOÁT
(Amphion les Bains 6/6/1984)
(tiếp theo)

VÍÁ HÒN VẤN ĐÁP

Víá vắn:

Thưa anh, người đạo căn cứ vào đường lối nào mà nhận định rõ rệt hơn người đời?

Hồn đáp:

Họ căn cứ vào luật siêu nhiên, tức là luật trời. Luật trời có trước luật đời. lấy gì làm bằng chứng? Chúng ta nên căn cứ vào hành động của mỗi chúng sanh. Lúc nào cũng lẩn quẩn trong luật nhân quả mà thôi. Nói nhiều thì tự gạt mình nhiều, nói ít thì bị gạt ít! Không nói không giận không hờn thì càng lợi hơn. Còn người tu thành đạo thì đem lại lợi lộc vô cùng cho chính họ và cho những người xung quanh họ. Người tu thành đạo trong thực hành là người đã tự vượt qua mọi trở ngại từ bao nhiêu kiếp trước cho đến nay. Cho nên kiếp này họ chỉ biết thực hành chứ chẳng nuôi dưỡng tinh thần bài bác và động loạn nữa. Cho nên lời nói của họ lúc nào cũng hòa trong chơn thức của mọi giới.

Víá vắn:

Thưa anh con người làm sao hòa với nhau được?

Hồn đáp:

Chỉ có con người chơn tu thì mới chịu hòa với nhau. Vì họ đã thấy rõ giá trị của bộ luật siêu nhiên, tức là nhịn nhục để triêm ngưỡng những hành vi tốt đẹp của đôi bên mà xây dựng cho chung, trong trật tự của thanh quang.

Víá vắn:

Thưa anh thanh quang là gì?

Hồn đáp :

Thanh quang là sự sáng suốt thanh nhẹ vô cùng, có sẵn trong càn khôn vũ trụ, kể cả chơn tâm thanh nhẹ của vạn linh đều tương ứng. Cho nên người chơn tu lúc nào cũng xuất ngôn thanh nhẹ và điều hòa nguyên lý chân không, không thù nghịch và bóp méo sự thật.

Víá vắn :

Thưa anh những gì em thắc mắc là được anh giải tỏa tức khắc, em tự cảm thấy hạnh phúc vô cùng. Còn nhìn vào trường đời thì cảnh vợ chồng họ thường hòa với nhau trong giây phút ân ái. Ngoài sự ân ái thì họ tạo ra sự ghen tương nghi kỵ lẫn nhau, xa nhau trong mọi khía cạnh hiểu lầm. Rất cục chỉ ôm lấy sự khổ hận mà thôi. Anh vui lòng cho em biết thêm sự cách biệt giữa luật trời và luật đời ra sao ?

Hồn đáp :

Luật Trời đã sắp sẵn trong khối óc thần kinh liên hệ với cơ tạng tứ chi thân xác của con người, sống trong sự cộng hưởng đồng đều như nhau trong trật tự thanh nhẹ.

Còn về luật đời thì đúc kết sau sự kích động và phản động giữa con người và con người, nhiên hậu mới ghi thành luật.

Luật trời bỏ ích cho tâm linh, luật đời bỏ ích cho thể xác và vật chất.

Cho nên con người đang sống trong thời đại văn minh này đang cố gắng truy tầm trật tự trong khả năng của con người, để cống hiến cho cộng đồng nhơn loại tiến nhanh trong một hòa khí từ đời lẫn đạo.

Vía vấn :

Thưa anh cuộc truy tầm chừng nào mới kết thúc ?

Hồn đáp : Đã nói truy tầm là không có kết thúc , mà kết thúc là không có sự truy tầm. Việc làm luôn luôn chứng minh cho sự tiến hóa là vô cùng, chỉ có phần hồn của người chơn tu thì mới cảm thức được điều này. Hồn là bất diệt thì nó mới tương xứng với việc làm vô cùng.

Vía vấn :

Thưa anh từ ngày em được tái ngộ cùng anh cho đến nay em không còn biết đến sự sống chết là gì cả, tại sao ? Xin anh cho em biết điều này.

Hồn đáp :

Em đã cùng anh bước vào con đường giải thoát thì đâu còn sự sống và chết hăm dọa nữa. Qui nguyên một mối là trường sanh bất diệt. Chúng ta ôm lấy tinh thần phục vụ tràn đầy nhựa sống của hạnh phúc ba cõi thiên, địa, nhơn, thì đâu còn lo âu về sự sống chết và ảo tưởng nữa. Em vui chưa ? Hôm nay anh mới thấy rõ nụ cười thanh thoát thơm tho tươi đẹp của em.

Vía vấn :

Hôm nay em mới được dịp thấy rõ sự cảm thức của anh đối với một linh căn tại trần, xin anh cho em biết rõ thêm duyên là gì ?

Hồn đáp :

Duyên là sự trong lành từ trong ra ngoài, biểu hiện sự hồn nhiên và tự nhiên như em vậy. Khi em muốn hỏi là hỏi, muốn nói là nói, muốn cười là cười. Vẻ đẹp xuất hiện trong mọi sự hồn nhiên và tự nhiên mới gọi là duyên. Còn về phần son tạo duyên tại trần là sự giả ảo, không thật với chính mình thì làm sao gọi là duyên được./.

THÔNG BÁO CỦA THIÊN ĐƯỜNG DŨNG CHÍ SYDNEY ÚC CHÂU
922 Hume Highway, Bass Hill NSW 2197, Australia.

Thiên đường Dũng Chí trân trọng thông báo Lễ tưởng niệm 50 năm ngày liễu đạo của Đức Tổ sư Đỗ Thuần Hậu, người khai sáng và lưu truyền pháp môn tu thiền: Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp và lễ tưởng niệm ngày liễu đạo của Đức Thầy Lương Sỹ Hằng.

1/ Thời gian: Từ 9.30am – 2pm, ngày Chủ Nhật 24/09/2017

2/ Địa điểm: Tại Thiên Đường Dũng Chí (địa chỉ ghi trên)

Kính mời bạn đạo dành chút thời gian cùng chung hội tụ để chia sẻ về ngày kỷ niệm này.

Sự có mặt của quý bạn đạo sẽ là niềm vui cho chung và là niềm vui rất đặc biệt dâng lên Đức Tổ Sư và Đức Thầy

3/ Chi tiết liên lạc khi cần:

- Anh Nguyễn Hữu Ân: Mobile: 0466152236
- Anh Chung Ngâu: Mobile: 0451773738

T.M Ban chấp hành TD Dũng Chí,
H.T Nguyễn Thị Duyên

BẠN ĐẠO VIẾT

Thủ Đô Washington – Hoa Kỳ, September 15-2017

Bút ký

Đi Niệm Hành

Bạn hiền thân mến,

Hôm nay tôi mời bạn cùng với tôi tìm hiểu về đề tài “Đi Niệm Hành” trong Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Đi Niệm Hành ,nghe quen quá phải không bạn? Nhưng có bạn đạo nào tìm hiểu nhiều về lợi ích của việc Đi Niệm Hành chưa ? Trong các khóa sống chung ở các Thiền Viện,bạn đạo chưa nhiệt tình lắm để tham gia Đi Niệm Hành .Chúng ta đã làm mất đi một cơ hội rèn luyện Tâm lẫn Thân. Nếu biết được lợi ích của việc Đi Niệm Hành, bạn đạo sẽ hoan hỉ mà không hề sao lãng, bỏ qua.

Ngày xưa,tôi nhớ trong một khóa sống chung ở Boston do anh Trần Ngọc Dũng tổ chức. Năm giờ sáng là Đức Thầy bất ngờ xuất hiện Đi Niệm Hành. Bạn đạo ùn ùn đi theo.Ngày thứ hai,số bạn đạo Đi Niệm Hành theo Đức Thầy càng đông hơn. Mặt Đức Thầy nghiêm trang,không nhìn đến ai.Hồn nhiên,chăm rãi,thư thả,như chỉ có Đức Thầy với trời đất.Số đông bạn đạo đi theo sau im lặng tuyệt đối,đến nghe rõ được tiếng ếch kêu trong không gian tĩnh mịch của buổi sáng đồng quê. Trạng thái thanh nhẹ như đang thả hồn nơi bông lai tiên cảnh.

Đức Thầy không nói,mà Đức Thầy làm. Chúng ta nói nhiều quá,mà chúng ta không làm.

A- Ăn mặc khi Đi Niệm Hành.

Đi Niệm Hành là gì ? Xin thưa, là vừa đi vừa Niệm Lục Tự Di Đà trên đỉnh đầu. Niệm thâm bằng ý nhe bạn.

Khi Đi Niệm Hành, chúng ta ăn mặc thế nào cũng được .Tùy theo thời tiết, quần dài,quần ngắn,áo dài ,áo ngắn đều được cả. Đầu đội cái gì hay quần khăn gì cũng đều được hết.Có mang kính mát,kính cận thị,kính viễn thị ,kính lão cũng không sao luôn. Chân mang giày ,mang dép ,mang guốc,cũng không ai nói gì đâu. Bạn ở trần ,đi chân không,đầu cạo trọc,cũng chẳng ai quan tâm. Nhưng sợ bạn bị bệnh mà thôi.

Tuy nhiên,mình là người Tu Vô Vi.Cần có lễ độ .Chư vị Bề Trên ,Sơn thần ,Thổ địa,ở chung quanh,đều quan tâm đến mình, mình cũng nên ăn mặc lễ độ,tự trọng một chút.

B- Phương Cách Đi Niệm Hành.

Một bước chân đi một niệm hành
Hòa cùng thanh giới ý thanh thanh
Niềm tin không đổi lòng thanh tịnh
Một bước chân đi một niệm hành
LSH.Vĩ Kiên

Khi nghe qua 4 câu thơ này ,bạn đạo thường nghĩ là một chân bước xuống là Nam,chân kế tiếp là Mô,chân kế là A,chân kế là Di ,chân kế là Đà, chân kế là Phật.Có nghĩa là mỗi bước chân Niệm một chữ. Coi chừng chúng ta vô tình đạp lên Lục Tự Di Đà mà đi.

Theo tôi, qua bài kệ trên,Đức Thầy muốn nhắc nhở chúng ta không có một ý nghĩ nào có thể xen vào tâm trí khi chúng ta Đi Niệm Hành.Chỉ duy nhất Niệm Nam Mô A Di Đà Phật.

1 – Khi Đi Niệm Hành,hai tay ta cử động thế nào cũng được.Chấp tay trước ngực, chấp tay trên trán,nắm tay,chìa tay,hai tay để trước bụng,hai tay để sau lưng,đều được hết. Hai tay du đưa như chị gánh hàng rong, như anh lính diễn binh,như thi sĩ dạo rừng lá thấp,v.v đều được hết. Nói chung lại,là đi sao cho ta thoải mái ,an nhiên tự tại.Đi một cách hồn nhiên và tự nhiên. Nhưng vừa đi vừa rung toàn thân như anh lính Bắc Hàn là không được . Đó không phải là Đi ,mà là nhún nhảy.Không phải là pháp Đi Niệm Hành.

Đi Niệm Hành tùy theo sức khỏe của mỗi người.Người mập,người ốm,người cao,người nhỏ con,mỗi người đi theo tập quán của mình.Không cần đi nhanh, không cần đi chậm theo người khác.Nên nhớ đi làm sao cho ta thoải mái,thư thái trong lòng.

2 – Người Đi Niệm Hành phải nhớ ngậm miệng,răng kè răng và ý thầm niệm Lục Tự Di Đà trên đỉnh đầu. Niệm chậm rãi. Niệm càng chậm càng tốt.Một bước chân đi niệm được 6 chữ Nam Mô A Di Đà Phật. Hoặc hai bước chân đi niệm được 6 chữ Nam Mô A Di Đà Phật .Hoặc ba bước chân đi niệm được 6 chữ Nam Mô A Di Đà Phật.Nếu có thể được,khi Đi chúng ta nhìn xuống dưới cách chân khoảng một mét ,để tránh được các sinh vật như kiến ,sâu bọ, không đạp lên chúng.Và để khỏi vấp té.

Nếu bạn đạo nào Tu đã lâu,Niệm Phật đã nhuần nhuyễn,chuyển ý trên đỉnh đầu dễ dàng,chúng ta có thể dùng phương cách mỗi bước chân là một chữ. Nghĩa là bước chân đầu niệm chữ Nam,bước chân kế tiếp niệm chữ Mô,bước chân kế tiếp niệm chữ A,rồi chữ Di, chữ Đà,chữ Phật. Mà ta vẫn chuyển ý niệm Phật được trên đỉnh đầu,thì rất là tốt.

Nếu chưa chuyển ý trên đỉnh đầu được dễ dàng ,thì dùng phương cách này không có lợi. Chúng ta sẽ vô tình để Lục Tự Di Đà dưới chân,đạp lên mà đi. Thế thì luồng thanh điện đi xuống. Cuộc Đi Niệm Hành không có kết quả như mong muốn.

C – Lợi Ích Đi Niệm Hành

- 1- Bất cứ nơi nào cũng có Sơn Thần, Thổ Địa. Do đó, khi Đi Niệm Hành, ta nên tỏ lòng lễ độ, thăm ý chào và cảm ơn Sơn Thần, Thổ Địa nơi địa phương đó. Chúng ta sẽ cảm nhận được luồng điện cảm kích đáp lại cho chúng ta. Tôi đã có cảm nhận được nhiều lần.
- 2- Đi bộ là một trong những phương pháp trường sinh. Đi Niệm Hành cũng là Đi bộ. Nhưng Đi Niệm Hành mà còn Niệm Phật, sức khỏe gia tăng, hào quang phát sáng. Lại được thêm sinh tố, nước cam lồ do ngậm miêng, co lưỡi, răng kẻ răng. Như vậy Đi Niệm Hành là phương pháp Siêu trường sinh đó bạn.
- 3- Khi Đi Niệm Hành, chỉ còn trời đất với ta. Tâm thanh tịnh. Mọi sự trên đời đều quên lãng. Khi ta Niệm Phật hào quang phát sáng quanh ta. Trên đỉnh đầu một luồng ánh sáng chiếu thẳng lên như đóa hoa kim cương. Đi càng lâu, Niệm càng nhiều, toàn thân ta như một khối ánh sáng lung linh huyền diệu. Làm cho tâm ta thêm thanh tịnh, thân ta thêm nhẹ nhàng. Do đó, tôi cho rằng : Đi Niệm Hành là một phương pháp luyện Hào Quang.
- 4- Đi Niệm Hành, trước hết giúp cho Thân và Tâm ta được thăng hoa, trong sáng. Kế tiếp tạo thanh điện cho Thiền Viện. Tiếp theo nữa là đem thanh khí cho vùng địa phương xung quanh được bình an, sung mãn.
- 5- Khi Đi Niệm Hành, bạn đạo thường ngại đường xa, quanh co khó đi, là không đúng đâu. Như những gì đã trình bày ở trên. Đi Niệm Hành cần thiết cho bạn mỗi khi tham dự các khóa sống chung nơi các Thiền Viện. Chân đi không nổi, phải cố gắng đi. Vịn lan can mà đi. Nếu cần thì chống gậy mà đi. Sau khi Đi Niệm Hành, chân bạn sẽ khỏe hơn, sức khỏe của bạn sẽ tốt hơn. Bạn hãy hỏi những bạn đạo thường Đi Niệm Hành thì sẽ rõ.

D – Tóm lại

Bạn hiền thân mến,

Nói tóm lại, trong Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, có chương trình Đi Niệm Hành rất hay. Bạn đạo không nên bỏ qua mỗi khi có cơ hội.

Điều quan trọng cần chú ý khi Đi Niệm Hành là :

Ngậm miêng, răng kẻ răng, co lưỡi lên và ý thầm Niệm Lục Tự Di Đà trên đỉnh đầu.

Đi Niệm Hành là một phương pháp thực hành tùy theo tập quán của bạn.

Đi trong tư thế tự nhiên, thoải mái. Thả lỏng tâm hồn cho thật thành thoi.

Trong các buổi Đi Niệm Hành đông người, người dẫn đầu thường đi chậm lại để mọi người trong đoàn có thể theo sau được dễ hơn. Nhưng đừng quá chậm có vẻ như gò bó.

Ở Hoa Kỳ có ba Thiền Viện được thành lập dọc theo bờ biển phía Tây.

- Thiền Viện Vĩ Kiên, nằm trên một ngọn núi, thuộc Cedarpines Park City, San Bernardino County, ở phía Nam của tiểu bang California.
- Thiền Viện Hai Không, cũng được xây dựng trên một ngọn núi, thuộc Oroville City, Butte County, ở phía Bắc của tiểu bang California.
- Thiền Viện Nhẫn Hòa, thuộc miền đồng bằng, trong vùng Olymbia City, thủ phủ tiểu bang Washington, sát biên giới Vancouver City xứ Canada. Khác với Thủ Đô Washington (WashingtonDC) ở miền Đông Hoa Kỳ.
- Các Thiền Viện đều có vong linh đến tu, và các sinh vật đều là những sinh vật tu, như : rắn, nai, gấu, khỉ, thỏ, rùa, v.v...

Mỗi Thiền Viện có đường Niệm Hành kỳ diệu khác nhau.

- Thiền Viện Vĩ Kiên : Đường Niệm Hành được lát gạch và uốn quanh như một ông rồng nằm cuộn mình châu phục. Vì âm khí của đất,nên sau 3 giờ chiều,bạn đạo không nên Đi trên đường Niệm Hành. Tôi đã từng thấy gấu ,rắn, ở Thiền Viện Vĩ Kiên.Phía trước Thiền Viện Vĩ Kiên có công viên lát gạch rộng thoáng.Và có một trà đình trên đường Đi Niệm Hành.
- Thiền Viện Hai Không : Đường Niệm Hành được tráng nhựa sạch sẽ. Đường đi lên xuống như qua đèo vượt ải. Rợp bóng mát,có con suối nhỏ có thể tắm được. Trên đường Đi Niệm Hành,vừa qua khỏi nhà mát,có một tảng đá khá lớn ,nơi đây có băng ngồi nghỉ. Đức Thầy nói tảng đá này có vị Thiêng Liêng trú ngụ để bảo vệ Thiền Viện.Có lần ,trong một khóa sống chung, tôi đưa ông Bảy tới đây chào hỏi ,và nhận được sự cảm ứng.

Đường Niệm Hành ở Thiền Viện Hai Không rất nên thơ và lãng mạn. Nên tôi rất thích du hành nhiều lần mỗi khi tôi đến đây. Tôi cũng từng gặp rắn ,nai,khỉ ,chung vui khi bạn đạo đến đây tu học. Đặc biệt Thiền Viện Hai Không có bồn chứa nước rất lớn và hàng trăm cây táo,cây lê, nên nai rất là thích .Thiền Viện Hai Không có lưu lại Cốc Đức Thầy rất đẹp và Khang trang.Ngoài ra Thiền Viện Hai Không còn có một sân khấu khá rộng,nên rất thích hợp tổ chức các khóa sống chung.

- Thiền Viện Nhẫn Hòa : Nơi đây là vùng đồng bằng,nên đường Niệm Hành bằng phẳng dễ đi.Trên đường Niệm Hành có một linh chi trăm năm ,hoi bị mục,nhưng vẫn giữ để làm kỷ niệm. Có lần tôi linh cảm có bóng một nhóm khoảng 6,7 người chấp tay chào đón đoàn bạn đạo Đi Niệm Hành. Tôi cũng có gặp nai,thỏ ,rùa nhỏ,rắn nhỏ trong khuôn viên của Thiền Viện Nhẫn Hòa.Thiền Viện Nhẫn Hòa rất rộng ,có thể đá banh được.Và có 6 trà đình thơ mộng , một nhà nghỉ mát có lò nướng bắp.Có hòn non bộ với cá koi và vịt trời.Bạn có thể thả thuyền trong hòn non bộ này.

Thiền Viện Nhẫn Hòa vừa được tân trang sáng đẹp hơn ,trong đó có bãi đậu xe trán nhựa có thể chứa được khoảng 50 chiếc xe.

Trước khi chấm dứt bài bút ký Đi Niệm Hành, Tôi xin gửi đến quý bạn bài thơ Niệm Hành của Đức Thầy,làm quà đến quý bạn đã ưu ái đọc hết bài bút ký này,và cầu chúc quý bạn có dịp thăm viếng ba Thiền Viện tuyệt vời của chúng ta.

Niệm Hành

Niệm hành phát triển tâm linh
Niệm hành thức rõ hành trình tự tu
Niệm hành tâm trí ngao du
Niệm hành thơ thới tiếp thu khí trời
Niệm hành trí tuệ thanh thoi
Niệm hành thức giác nơi nao điều hòa
Niệm hành trí sáng vượt qua
Niệm hành tận độ thiết tha độ đời
Niệm hành cảm nhận tình ta âm thầm
Niệm hành siêu lý diệu thâm
Niệm hành trì niệm âm thầm tiến lên
Niệm hành tự tạo đạo nền

Niệm hành thức giác bề trên
Niệm hành ý thức tu thêm đêm ngày
Niệm hành thức giác chẳng rời
Niệm hành nguyên lý hợp thời tiến thẳng
Niệm hành giải tỏa khó khăn
Niệm hành sáng suốt thực hành đến nơi
Niệm hành cảm thức tình trời
Niệm hành thanh tịnh nơi nơi an hòa
LSH.Vĩ Kiên

Kính thưa quý bạn ,

Bài bút ký Đi Niệm Hành vừa gửi đến bạn hiền và quý bạn ,cũng là một món quà chào mừng Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ thứ 26:” Ngũ Uẩn Giai Không “, sẽ được tổ chức tại thành phố du lịch Penang-Malaysia, từ 23 đến 28 tháng 9-2017 .Chúng tôi sẽ có mặt chung vui với quý bạn.

Câu chúc Đại Hội thành công tốt đẹp, sở cầu như ý.

Nam Mô A Di Đà Phật
Vạn Vật Thái Bình

Kính bái,
Võ Quang

BẠN ĐẠO VIẾT BÀI 2

VŨ TRỤ và Tôi !

Ngày mới bắt đầu ! Hôm nay chủ nhật là ngày tôi luôn thức thật sớm để hưởng trọn niềm vui của một cuối tuần mà phần chánh là đến Trụ Sở Xây Dựng tham gia sinh hoạt TBPTĐN cùng các bạn đạo. Sau khi hành pháp và ngồi nghe lời giảng của Đức Thầy, thấy trời vẫn chưa sáng tôi lại mở TBPTĐN ra đọc, thơ ngỗ tuần này có tựa là VŨ TRỤ với 4 câu kệ:

Vũ trụ phân hành thông đường đạo
Xuất phát tin lành tự ước ao
Quý tướng Trời cao qui hội tốt
Thành tâm xây dựng tiến hành cao.

Đây đâu phải lần đầu tôi đọc bài kệ của Đức Thầy nhưng với bài kệ này cho tôi cảm xúc quá đặc biệt. Tôi cứ đọc đi đọc lại rồi như cuốn hút vào khung trời của tuổi thơ. .. tôi thấy mình lớn dần. Sự kết nối của tôi và vũ trụ! Từ nhỏ tôi luôn có những yêu thích, suy nghĩ khác với mọi người trong nhà mà chỉ mình tôi biết. Không phải tôi bị bỏ quên mà vì tôi không bao giờ bày tỏ chỉ đến khi ngộ đạo, tôi mới có thể chia sẻ những sâu thẳm trong tâm hồn mình. Tôi thấm thía với bài kệ của Đức Thầy. Chỉ cần chia đôi hai câu đầu và hai câu cuối đó chính là hai bước ngoặt lớn của một quãng đời hơn nửa thế kỷ của tôi.

Vũ trụ phân hành thông đường đạo

Xuất phát tin lành tự ước ao

Tôi thường đi tìm một khoảng trời nhỏ chỉ riêng tôi mỗi khi có cơ hội. Hồi đó chừng 7-8 tuổi, tôi bắt đầu được đi chùa cùng Ngoại. Có lẽ vì tôi không nghịch lại rất ít nói nên được Bà tôi chọn. Tôi rất mừng khi nghe Ngoại kêu đi, không phải vì tôi thích nghe kinh kệ mà còn trái ngược lại là tôi không hiểu, tôi còn nghĩ tại sao người ta lại nói những gì mình đang muốn gởi đến Trời Phật cho mọi người chung quanh cùng nghe? Tôi thích được đi chùa chỉ vì mỗi khi đến đó là tôi có được một bầu trời của riêng tôi. Quê tôi ở Cần Thơ và Cần Thơ trước năm 75 có Tịnh xá do các Sư Cô trụ trì. Dù ở giữa lòng thành phố nhưng Tịnh xá lại có nét đẹp đơn sơ, thanh cao và tao nhã mà đến giờ hình ảnh này vẫn còn lưu luyến mãi trong tôi. Mỗi lần tới đây khi đến giờ tụng kinh là tôi xin Ngoại ra hồ sen sau chùa. Hồ sen rộng lớn, một chiếc cầu dài chỉ cách mặt hồ một chút dẫn đến giữa hồ là một căn nhà bằng kiếng trong đó là tượng Phật rất lớn và thật uy nghiêm. Mỗi khi đến đây là tôi quên hết, tôi ngồi đó chỉ để ngắm trời mây, ngắm hồ sen tuyệt đẹp... văng vẳng là tiếng kinh tụng niệm từng hồi. Thêm vài tuổi nữa, bầu trời của tôi cũng rộng lớn thêm hơn. Cứ mỗi lần học bài thi là tôi đi đến nhà thờ Chánh Tòa cách không xa nhà Ngoại tôi. Trong trí tôi ngôi nhà thờ này rất lớn, thật kiên cố. Nhà thờ được kiến trúc thẩm mỹ theo kiểu Châu Âu. Với khuôn viên rộng lớn, nhà thờ được chăm sóc cẩn thận, tôi thích nhất là bên hông phải của nhà thờ là một sân cỏ xanh rì. Không chỉ đẹp từ phía trước mặt mà ngay cả vách tường nhà thờ được xây cất rất công phu. Cả một chiều dài 2 bên hông ngôi nhà thờ này không là một bức tường dài đơn giản mà xen vào đó là những ô lõm có cột trụ cao hình bán nguyệt không lớn không nhỏ đủ để tôi có thể ngồi hay nằm để trốn nắng mà học bài rồi ngắm trời mây... cứ mỗi lần tìm được khoảng trời của riêng mình là tôi vui lắm, tôi như thấy có gì như thật gần gũi mà quá cao vời. Đó là sự yêu thích mà tôi không muốn san sẻ cùng ai chỉ mỗi mình tôi và bầu trời nhỏ của riêng tôi! Tôi lại có thêm một điều bí mật mà tôi luôn cất giữ đó là Niệm Phật, tôi biết niệm Phật từ khi rất nhỏ, thường khi nằm mơ thấy được những nơi mà tôi sắp đi đến, linh tính báo trước những sự việc nguy hiểm sắp xảy ra. Mỗi lần sợ là tôi niệm Phật mà tôi chỉ niệm Phật trong đầu, tôi không muốn cho ai nghe ngoại trừ Phật và tôi cũng chỉ biết niệm "Nam Mô A Di Đà Phật - Nam Mô Quan Thế Âm Bồ Tát Đại Từ Đại Bi cứu khổ cứu nạn." Chỉ cần niệm Phật trong đầu một lúc thì mọi lo sợ sẽ không còn. Tuổi mười mấy tôi niệm Phật nhiều hơn vì cuộc sống có nhiều điều lo sợ... chiến tranh, đất nước đổi thay tới biết yêu là lúc tôi luôn phải niệm Phật. Thời đó ở những năm 77-80 vượt biên đã là có tội rồi mà anh Lộc lại là người tổ chức thì tội càng nặng hơn vậy là tôi cứ âm thầm niệm Phật cầu xin Trời - Phật che chở cho anh được bình an và cũng nhờ chuyến vượt biển này mà tôi nhận ra có sự liên quan giữa tiếng niệm Phật trong đầu và bầu trời kia. Chiều hôm đó sau 2 ngày một đêm trên con tàu dài hơn 13 mét đã ra hải phận quốc tế và đang đi hướng vào vịnh Thái Lan. Chúng tôi 41 người đã bị tàu Thái Lan chặn lại và bắt tất cả lên tàu họ. Sau màn lượ soát kiếm vàng, trời đã tối bọn hải tặc muốn cưỡng hiếp phụ nữ. Tàu Thái rất lớn, họ bắt đàn ông ngồi một bên, đàn bà ngồi một bên ở mũi tàu... vậy là tiếng khóc thét vang lên giữa biển cả mênh mông trong bầu trời đêm. Tôi đã niệm Phật mấy ngày nay và nhất là từ trưa này. Trong bầu trời xanh, ánh nắng gay gắt chói chang bởi sự phản chiếu, gió như im lặng con sóng nhấp nhô như mặt hồ. Mặt biển giờ không còn đẹp thơ mộng nữa mà là một màu mực xanh đen mênh mông, bao la vô tận cho tôi thấy số phận con người thật mong manh... con tàu chúng tôi nhỏ bé như chiếc lá giữa lòng đại dương... bất ngờ tôi thấy vài miếng ván gỗ trôi lênh bênh trên mặt biển. Tôi thấy mình chùng lại, cảm giác điều gì đó thật nguy hiểm đang kéo tới... bây giờ nỗi khiếp sợ đã đến tận cùng. Tôi chỉ còn biết ngồi nhắm mắt mà niệm Phật và phải nói là từ niệm từ lúc đó tôi thật cũng không biết rằng tôi đang trì niệm. Không có gì trong đầu tôi ngoài câu: "Nam Mô A Di Đà Phật, Nam Mô Quán Thế Âm Bồ Tát đại từ đại bi cứu khổ cứu nạn" Cảnh tượng kinh hoàng, hãi hùng quá... Tiếng thét gào càng nhiều làm tôi càng chú tâm niệm Phật nhiều hơn... rồi tôi cảm giác được từ đỉnh đầu tôi như mọc ra một sợi dây thừng dài vô tận. Tôi mở mắt ra nhìn bầu trời đen lập lánh những vì sao. Tôi cảm giác đầu tôi đã được buột vào bầu trời đen vô tận kia! Tôi không khóc cũng không sợ, đầu trống rỗng, tôi bình thản trước sự việc! Tôi thấy anh Lộc đi nhanh tới tôi và nói: "Em đừng sợ. Tụi anh sẽ đánh với tụi nó rồi cướp tàu." Tôi chưa bao giờ có một ý kiến nào trong công việc của anh nhưng giờ thì khác, tôi nói ngay: "Anh không được làm vậy, mọi người sẽ chết hết. Mình ra đi là phải chấp nhận thôi." Tôi cũng không hiểu tại sao lúc đó giọng tôi rất quả quyết. Anh Lộc chưa trả lời thì một tên Thái Lan đến trước mặt tôi. Một tay cầm súng, tay kia

chìa bàn tay thật lịch sự như kiểu người nam mời người nữ khiêu vũ vậy. Tôi nắm bàn tay anh ta đứng lên và bước đi, đi đến giữa boong tàu tự nhiên tôi buông tay anh ta rồi quì xuống trước mặt người thanh niên Thái này. Tôi lạy anh ta 3 lạy thật cung kính như lạy một vị Phật. Tôi nhìn anh ta và nói bằng tiếng Việt: "Đừng làm gì tôi, tôi rất sợ. Tôi là người đã có chồng, có con." Tôi vừa nói vừa đưa tay chỉ về phía anh Lộc và đứa cháu con bà chị. Như hiểu được những gì tôi nói anh ta đưa súng bắn chỉ thiên 3 phát. Lập tức cả con tàu im lặng chỉ nghe anh ta quát một tràng tiếng Thái rồi anh ta nắm tay tôi dẫn tôi về chỗ cũ và nói mà tôi hiểu được là đừng sợ, anh ta sẽ bảo vệ tôi. Bọn họ ngừng ngay sự bi ối và đem dầu, thức ăn, nước uống qua tàu chúng tôi sau đó cho mọi người trở về tàu, cuối cùng chỉ hướng cho anh Lộc hướng đi vào bờ. Chúng tôi thoát nạn, mọi việc diễn ra nhanh đến không còn thời gian mà suy nghĩ và người ngạc nhiên nhất chính là tôi. Sợi dây vô hình kia vẫn như buột chặt tôi với bầu trời, tôi chỉ có biết niệm Phật và Niệm Phật mà thôi. .

Quý tướng Trời cao qui hội tốt

Thành tâm xây dựng tiền hành cao.

Điều kỳ diệu này đã nâng cao đời sống tâm linh trong tâm hồn tôi.

Mỗi khi tôi thành tâm cầu nguyện điều gì mà tôi thấy được toàn thân như có luồng điện chạy từ chân lên đến đầu rồi thoát ra một sợi dây vô hình nối vào khoảng không vô tận kia là tôi biết tôi sẽ đạt thành ý nguyện. Từ đó tôi thường xuyên ăn chay để tạ ơn Trời - Phật đã ban một ân phước quá lớn trong chuyến vượt biển đi đến bến bờ tự do. Tôi thấy mình như tôi là một cô tiên tại trần, tôi có thể liên lạc cùng Trời Phật và tôi vẫn giữ kín bí mật này! Cuộc sống tôi bình an hạnh phúc suốt hơn 13 năm... Nhưng tháng ngày tiếp sau hơn 13 năm này nó bắt đầu xáo trộn và sợi dây vô hình kia cũng biến mất. Tôi cố niệm Phật để tìm nhưng chỉ còn sự im lìm trống vắng... thất bại kéo tới, tôi có cảm giác Trời- Phật đã bỏ rơi tôi... tôi chìm dần trong khổ đau đến không lối thoát từ khi chồng tôi bị tai nạn. Từ tai nạn này đã thay đổi con người anh và chúng tôi cùng sống trong địa ngục trần gian. Tôi còn nhớ trước 2 tháng anh vào nhà thương để giải phẫu, lúc đó chúng tôi còn chưa tìm được người Bác Sĩ nào để an tâm mà nhờ thực hiện cuộc giải phẫu này. Chồng tôi đã mất hết niềm tin mà chính tôi cũng thấy mọi sự như đã hết. Một mình giải quyết bao chuyện rối như tơ vò. Cảm giác những điều xấu sẽ đến với chồng mình mà không biết làm thế nào, tôi chỉ còn muốn chết để thoát ra khổ đau này. Trong cô đơn tuyệt vọng tôi nhìn Trời mà cầu xin sự chết và nếu không xin Ông Trời hãy cứu tôi! Tôi thật rất xúc động trong phút giây đó. Tôi đã khóc, nỗi ai bị thống khổ đè nặng trong tâm hồn chỉ còn biết nhìn Trời mà bày tỏ... tôi khóc như chưa bao giờ được khóc. Nhưng sau nỗi xúc cảm tột cùng tôi thấy lòng tôi bình thản, nhẹ nhàng hơn. Sự việc như được mở lối, tôi tìm được người BS mà chúng tôi có thể hoàn toàn đặt niềm tin. Rồi trước 10 ngày anh Lộc đi giải phẫu tôi bất ngờ gặp được người thầy xem tử vi và anh đã bỏ hết thời gian suốt một ngày để khuyên anh Lộc tu thiên. Hai câu nói của anh Tư Long làm tôi nhớ mãi: "Anh đang bị sao Thiên Không chiếu. Anh chỉ có một đường tu thì sống, không tu thì chết! Anh tu đi, một ngày rất gần đây anh sẽ được gặp một vị là Người tối cao trong Đạo Thiên." Tôi nghe như có lối thoát khi anh Tư Long đi rồi tôi khuyên anh tu nhưng anh không trả lời, từ sáng đến giờ anh chỉ im lặng. Tôi kêu anh gọi cho anh Toàn vì anh Toàn cũng thường khuyên anh Lộc tu thiên như anh. Nghe vậy anh Toàn cũng mừng lắm qua nhà chỉ cách nguyện và cho quyển TÔI TÂM ĐẠO. Tôi hỏi anh Toàn: "Tại sao mình phải thiên, mục đích của Pháp để làm gì?" Anh Toàn nói: "Thiên để tìm sự bình an trong tâm hồn, còn pháp lý dạy mình cách tạo ra luồng điện rồi tập trung đưa lên bộ đầu phóng vào càn khôn vũ trụ nối với luồng điện cái. Nghe đến đó tôi nói: "Em hiểu rồi." Tôi không biết anh Toàn có tin là tôi hiểu không mà sự thật là tôi hiểu, rất hiểu. Chỉ nghe anh Toàn nói đến đó là tôi biết ngay tôi tìm đúng pháp rồi. Tôi thật không ngờ trên đời này có người biết được bí mật của tôi mà còn dạy phương pháp để tôi tìm lại sợi dây vô hình mà tôi đã mất. Tôi như người lạc mất kho báu giờ đã tìm được. Tôi quyết lòng đưa anh Lộc vào con đường tu theo PLVVKHHBPP. Sự màu nhiệm đã đến với anh Lộc từ giây phút đầu tiên, từ buổi thiên đêm đó anh được mở trời và đưa tôi thoát ra khỏi địa ngục về lại thiên đàng. Nhưng đó là phần anh Lộc chứ còn tôi thì ngược lại. Soi Hồn là ma quỷ hiện ra, cứ gần đến giờ thiên là tôi bị nhức đầu, chóng mặt đến nỗi phải đi nhà thương không chỉ một hai lần mà rất nhiều lần nhưng tôi vẫn kiên quyết. Bây giờ anh Lộc đã và đang có mối tình rất lớn đó là Tình Trời - Tình Tổ - Tình Thầy. Anh đã được Đức Tổ sư về dẫn anh đi chơi dạo cảnh đẹp lạ thường, hướng dẫn anh đường về Trời nếu hồn lìa khỏi xác trong thời gian anh mới được giải phẫu và sau khi anh được điện kiến

Đức Thầy thì tiếp sau ngày tháng đó Đức Tổ thường xuyên về chữa bệnh, dạy cho anh công phu luyện đạo cuộc sống của anh được gắn liền với Đức Tổ Sư trong cõi huyền vi. Còn về Đức Thầy, lần đầu diện kiến Đức Thầy đã nói với anh : " Hết chết rồi lo tu đi. " từ đó chỉ cần thấy được Đức Thầy dù là thật hay qua giấc mơ cũng làm anh bừng lên sức sống. Tình Thầy chính là hơi thở trong cuộc tái sinh này. Lần đầu anh mong ước được diện kiến Thầy để nói lời cảm ơn Đức Thầy đã cứu anh khi mới ở nhà thương về có một tuần, giờ nghe Thầy về Lasvegas là anh lại muốn đi. Tôi đồng ý ngay dù biết anh còn rất yếu, xác thân xanh xao héo gầy chỉ có đôi mắt sáng, giọng nói đạo, nói về tình Thầy của anh đầy niềm tin là tôi đủ hạnh phúc rồi. Còn riêng tôi thì khác hẳn, tôi rất sợ khi Thầy nhìn tôi, ánh mắt Thầy có uy lực rất mạnh nó như mũi tên bắn xuyên qua trán làm đầu tôi dội ngược về phía sau khi tôi cúi đầu chào Thầy ra về ở lần gặp đầu tiên. Và đây là lần thứ hai tôi được gặp lại Thầy, cứ mỗi lần tôi lén nhìn Thầy là tôi thấy Thầy đang nghiêm mặt nhìn tôi vậy là tôi cúi đầu xuống ngay để tránh. Trưa đó chúng tôi TDLĐ CULVER CITY đang ngồi ở lobby MGM chuẩn bị lên đường về nhà, tôi nghe có người nói lớn: " Thầy đến kìa. " vậy là mọi người reo vui, gương mặt hạnh phúc chào đón Thầy. Anh Trần đi cùng Thầy, mọi người đến bên Thầy còn tôi lặng lẽ đi nơi khác. Tôi đi đến một góc để Thầy đừng thấy tôi rồi quan sát. Tôi thấy Thầy thăm hỏi từng người cuối cùng là anh Lộc. Tôi thấy anh Lộc quỳ trước mặt Thầy, Thầy đặt bàn tay lên đầu anh và Thầy quay đi. Nhưng sao anh Trần đang đưa Thầy đi về phía tôi ? Tôi thấy Thầy đang nhìn tôi ... tôi muốn đi nơi khác nhưng lạ quá chân tôi như dính vào sàn nhà, mắt tôi chăm chú nhìn Thầy. Khi đến gần chỗ tôi đứng thì cả hai đổi hướng, tôi thấy Thầy quay đầu lại dù vẫn cặp tay anh Trần mà bước đều, đôi mắt Thầy vẫn nhìn thẳng về phía tôi. Tôi đứng bất động nhìn Thầy, đầu tôi như một bình trà mở nắp mặc cho luồng khói bốc cao nghi ngút đến tận trời xanh, Thầy vẫn nhìn tôi đến khi khuất vào đám đông. Về đến nhà rồi mà mấy ngày sau tôi thấy đầu tôi vẫn như không có nắp sọ. Tôi im lặng không kể cho anh Lộc nghe, tôi một mình sống trong cảm giác lạ lùng, lâng lâng, nhẹ nhàng... hình ảnh Đức Thầy đi sâu vào tâm trí tôi ... tôi luôn nhớ đến Người. Ngày tháng cứ trôi qua, hôm đó anh Lộc được xe đón đi therapy cùng người y tá, ở nhà rảnh rỗi tôi lên phòng khách ngồi niệm Phật. Hôm đó chính là ngày đầu tiên tôi được phước thấy được Thầy qua điện giới khi tôi ngồi niệm Phật. Trong lúc ngồi niệm Phật đó tôi thành tâm cầu nguyện xin Đức Thầy giúp cho tôi được có sức vượt qua khó khăn mà tu thiền... chỉ thoáng một cái là tôi đi vào cảnh giới khác. Tôi thấy tôi đang quỳ trước mặt Thầy, Đức Thầy ngồi trên chiếc ghế bành xung quanh là bạn đạo. Gương mặt Đức Thầy sáng hồng đẹp rạng ngời như một bông hoa mới nở, nụ cười khả ái, ánh mắt từ bi Thầy nhìn tôi và đưa bàn tay Người về phía trước cho tôi. Tôi đặt bàn tay tôi vào lòng bàn tay của Thầy ... cả thân người tôi nhẹ nhàng bay bổng như một cô tiên đang bay ở cõi trung thiên. .. Tất cả vụt biến mất ! Từ ngày đó tôi ngồi thiền được, chúng nhưc đầu kinh khủng kia biến mất, bầu trời xanh hiện ra trong từng đêm tĩnh lặng cùng tiếng Di-Đà . Từ khi thiền được tôi cảm nhận được tình Thầy ban cho tôi. Mỗi lúc nỗi nhớ thương càng lớn dần chừng nghe tin sắp được đi Las vegas để mừng Tân gia nhà Thầy lòng tôi nôn nao khó tả, nghề của tôi là may mền gối vậy là tôi may ngay một bộ để là quà. Tâm ý tôi gói vào từng đường kim mũi chỉ khi tôi may xong ngày đi cũng tới. Lần thứ ba chỉ cách lần thứ hai có chừng 2 tháng mà tâm hồn tôi khác hẳn. Tôi chờ đợi từng phút giây để được hội ngộ cùng người Cha yêu dấu! Tôi như đã thương Thầy từ kiếp nào ? Lần này khác hẳn, tôi được bắt tay Đức Thầy. Tôi vui vẻ nói cười, hạnh phúc làm sao, từ mấy năm rồi mà nói đúng hơn là từ làm người đến giờ tôi mới có ngày vui tận tâm hồn. Từ sau lần hạnh ngộ đó đến bây giờ và cho đến ngàn sau vẫn không đổi thay bởi tôi đã hiểu được Vũ Trụ chính là đây !

Từ khoảng trời nhỏ của tuổi thơ đến bầu trời mênh mông xa thẳm của thời chưa ngộ đạo cho tôi đời sống hướng về Trời- Phật để được che chở, thương yêu nhưng chưa hiểu gì về Phật pháp, tôi không có cách duy trì sợi dây vô hình kỳ diệu đó. Duyên lành đã đưa tôi vào con đường tu thiền theo PLVVKHHBPP ... Chỉ cần tôi làm theo lời dạy của Đức Thầy là sự nối kết kia trở lại, sự nối kết vĩnh viễn không rời xa : " CHO NÊN HIỂU NGUYÊN LÝ TỰ TU TỰ TIẾN , MỖI NGƯỜI PHẢI TỰ TU TỰ TIẾN. MỖI NGƯỜI ĐANG ÔM MỘT CÁI VŨ TRỤ, ÔM MỘT CÁI CÀN KHÔN VŨ TRỤ. PHẢI GIẢI MỞ CÀN KHÔN VŨ TRỤ CỦA CHÍNH MÌNH KHÔNG CHO NÓ KẾT NỮA, HỀ KẾT LÀ BỊ ÁP BỨC BỞI NGOẠI CẢNH MÀ KHAI THÔNG BÊN TRONG KHÔNG CÒN SỰ ÁP BỨC NỮA. CHỈ KIẾN GIẢI VÀ GIÚP ĐỠ NGƯỜI THÔI. CHO NÊN TU LUYỆN KỶ CÔNG KHÔNG PHẢI GIÒN ĐÀU, KHÔNG PHẢI TÔI NGỒI VẬY NHỜ ÔNG PHẬT. TRẬT ! MỘT KỶ CÔNG CỦA MÌNH NUN

ĐỨC ĐỂ THĂNG HOA. " Từng câu kệ, lời giảng của Đức Thầy luôn là nguồn năng lượng, là kim chỉ nam cho cuộc sống đời đạo song tu. Ngày nay tất cả những hình ảnh, sách vở, băng giảng của Đức Tổ Sư - Đức Thầy để lại là một kho tàng vô giá luôn được một số bạn đạo đã và đang phát tâm gom góp, sắp đặt trật tự, thanh lọc âm thanh mỗi lúc một hoàn hảo hơn và bây giờ có cả băng đọc từng quyển sách của ĐTS cho mọi người có nguồn tài liệu vô cùng phong phú để tham khảo, tùy nghi xử dụng theo ý của mình nên người ít tìm tòi như tôi mà còn thấy mọi thứ đã được bày trước mắt và điều kỳ diệu nhất ở đây là mỗi khi tôi viết xong bài viết là tôi nhận ngay một câu kết vô cùng quý báu từ nơi Đức Thầy ban cho. Sự trùng khớp làm tôi hạnh phúc lắm! Những kỳ diệu này mang đến sự giác ngộ mà nhà Phật dùng từ Nhiệm Mầu . Mầu nhiệm này có được cũng do tình yêu thương, sự nối kết giữa Đức Thầy và những người đã và đang âm thầm làm việc mang đến cho tôi, giúp tôi rất nhiều trên con đường tu học, tôi không biết nói gì hơn ngoài hai chữ " CẢM ƠN " tôi xin thành tâm cảm ơn tất cả. Cách đây vài năm tôi gặp anh Nguyễn Văn Hoa, anh là người anh luôn khích lệ tôi viết bài đóng góp từ những ngày đầu tiên. Anh - em vui mừng trong lúc hội ngộ anh nói:" Thêm giỏi thật! Viết bao nhiêu năm vẫn còn đề tài để viết. " Tôi chỉ cười trừ ! Vâng được viết, vẫn còn được viết đây là nguồn sống hạnh phúc nhất của đời tôi. Tình Thầy ban cho chính là động lực thúc đẩy tôi luôn muốn san sẻ những trải nghiệm của mình trong cuộc sống và những gì tôi nhận được trong Trời Đạo. Ước mong cộng đồng VÔ VI luôn phát triển vững mạnh để PLVVKHHBPP của Đức Tổ Sư - Đức Thầy đời đời lưu truyền ở thế gian, để những người có duyên lành hưởng được ân phước như tôi đã và đang có được. Thành tâm thương chúc tất cả quý bạn đạo tâm thân an lạc - đạo quả viên thành.

KÍNH Bái.

Lâm Huỳnh Mai (Ca)
Ngày 1 tháng 9 năm 2017

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Được tin thân phụ của mình là cụ ông Đoàn Bính, sinh ngày 13 tháng 8 năm 1926 đã vừa qua đời tại Los Angeles tiểu bang California Hoa Kỳ ngày hôm nay 13 tháng 9 năm 2017, hưởng thọ 91 tuổi, bạn đạo Đoàn Phương Châm cư ngụ tại tiểu bang New Jersey, Hoa Kỳ xin viết đôi giòng này kính mong Quý Bạn Đạo Vô Vi mọi nơi vui lòng hướng tâm về bố của Châm trong khi thiền để giúp cụ Đoàn Bính sớm được siêu thăng Tịnh Độ về nơi cõi Phật. Xin hết lòng cảm ơn.